

stemningen. Under disse Omstændigheder skal jeg indskrænke mig til at anbefale, at Lovforslaget vedtages i Overensstemmelse med Flertallets Indstilling.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Thomas Larsen*): Jeg takker Finansudvalget, fordi det har tiltraadt Lovforslaget uforandret. Angaaende de Punkter, som den ærede Ordfører (Jerichow) henviste til, og som er optagne i den Betænkning, Udvalget har afgivet, har der været ført Forhandlinger mellem Udvalget og mig, og jeg kan sige, at jeg kan tiltræde disse Punkter. Allerede ved Lovforslagets Fremsettelse udtalte jeg mig angaaende forskellige af disse Spørgsmaal, og senere ved Sagens første Behandling udtalte jeg, at jeg godt kunde tiltræde Bestemmelserne om, at der indrettes Repræsentationslokaler for Rigsdagens Formænd, og tillige, at der skulde indrettes Badelokaliteter til Brug for Rigsdagen. Jeg gjorde opmærksom paa, at disse Ændringer ikke kunde foretages, uden at der vilde blive nogen Merudgift, og det har Finansudvalget ogsaa haft for Øje, idet man har gjort Bemærkning derom i Betænkningen. Jeg tror, det vil være overflødig at sige flere Ord om denne Sag, og skal derfor slutte med at gentage min Tak til Finansudvalget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget samt dets *Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den som Punkt 4 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Næringsvirksomhed som Handelsagent for udenlandsk Firma.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 797.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel og Søfart

(*Muus*): Dette Lovforslags Fremkomst skyldes Henvendelser baade fra Grosserer-Societetets Komité og fra Foreningen af Repræsentanter for udenlandske Firmaer. I 1857, da Næringsloven blev vedtaget, kendte man i Forretningsverdenen ikke det Forhold, at der var Repræsentanter

for udenlandske Firmaer, der handlede som Agenter, altsaa at en Agent solgte uden personligt Ansvar for et udenlandsk Firma. Tidligere blev Forretningerne besørget af Kommissionærer, der solgte i eget Navn og paa eget Ansvar. Da det efterhaanden blev almindeligt, at udenlandske Firmaer havde Repræsentanter her i Landet, rejste det Spørgsmaal sig, hvilken Næringsadkomst disse skulde have. Der har været en Del Tvivl derom til forskellige Tider. Imidlertid blev det Hævd at betragte det som givet, at en Repræsentant for et udenlandsk Firma skulde løse Grossererborgerskab. I Ejør er der imidlertid faldet en Højesteretsdom, der gaar i stik modsat Retning, og derefter vilde Forholdet blive det, at en Repræsentant for et udenlandsk Firma her i Landet kan drive meget stor Forretning — nogle af vore største Forretninger er Agenturforretninger — uden at behøve at løse nogen som helst Næringsadkomst. Det er dette man har villet modarbejde, og det er derfor, at baade Grosserer-Societetets Komité og Foreningen af Repræsentanter for udenlandske Firmaer har ønsket denne Forandring, som jo nu ogsaa er vedtaget af det andet høje Ting. Jeg tillader mig at anbefale Sagen til hurtigst mulig Behandling i dette høje Ting.

Birch: Som det fremgaar af hvad den højtærede Minister allerede har fremført, er dette lille Lovforslag af den ejendommelige Karakter, at det ikke lægger nye Pligter paa Befolkningen paa Punkter, hvor man har troet at være uden Pligter, men tværtimod kun fastslaar Pligter, hvor man har troet, at man i Forvejen havde dem. Forholdet er, som den højtærede Minister allerede har paavist, dette, at det er Næringsloven, der paa det Punkt, det her drejer sig om, er noget uklar, idet der ikke er Tale om Agenter med dette Ords Nævnelser, hvorimod Loven siger: „Den saakaldte Kommissionshandel er tilladt enhver med de samme Varer og i de samme Kvantiteter, som han for egen Regning maa købe og sælge; dog er det ikke tilladt at udsælge Varer i smaat for udenlandsk Regning“. Af disse Udtryk følger, at den, der driver „saakaldet Kommissionshandel“, er pligtig at løse Næringsadkomst. Spørgsmaalet bliver da, om denne Bestemmelse ogsaa rammer det, man nu kalder Agenter, og der er Forholdet dette, at Befolkningen i al Almindelighed har troet, det var Tilfældet, og at dansk Administration — jeg tænker her paa Indenrigs-